

Tao Lăng Tiệm Tổng Tài Truy Phu Ký

Contents

Tao Lăng Tiệm Tổng Tài Truy Phu Ký	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	8
8. Chương 8	9

Tao Lăng Tiệm Tổng Tài Truy Phu Ký

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, chủ công, mỹ công x mặt dày lưu manh biến thái si hán tổng tài cường thụ, HE. Thụ truy công. Edit

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tao-lang-tien-tong-tai-truy-phu-ky>

1. Chương 1

01.

Cung Vũ nhìn thấy một người, trang phục vest phẳng phiu, nét mặt nghiêm túc, đang dí mũi vào kính chỉnh sửa dung nhan, khóe miệng nhếch lên nụ cười cứng ngắc.

Khúc —

Nhận ra mình có hơi vô duyên, Cung Vũ lật đặt che miệng lại, nhưng gương mặt người bên kia cửa kính đang dần dần đỏ ửng, sau đó anh ta vô cùng thản nhiên mà hôn vào kính đánh chụt một cái.

Cửa kính đọng lại một lớp hơi sương mờ mờ, anh kia còn lấy ngón tay hí hoáy viết số điện thoại, Cung Vũ nghĩ ngợi, không phải mình đang bị trêu đùa đấy chứ?

02.

Mỗi sáng trôi qua đều là những khoảnh khắc tuyệt vời.

Cung Vũ thở gấp gấp, hai tay chống lên đầu gối, rồi cầm lấy khăn lau mồ hôi.

Bỗng một bình nước suối được đưa đến trước mặt hắn.

Hắn hơi ngẩng đầu.

Thứ đầu tiên nhìn thấy là một túp lều sừng sững đang thẳng đứng dưới quần, còn lấm tấm những bệt mồ hôi, lên trên một chút là cơ bụng tám múi ngồn ngộn đầy dũng khí, rồi sau đó hai núm vú màu nâu xuất hiện, hình như nó cũng đang dựng đứng.

Kế tiếp hắn nhận ra một gương mặt khá quen thuộc.

Tự nhiên Cung Vũ cảm thấy mình “may mắn” hết sức, vì tiểu khu này vốn không có ai tập thể dục buổi sáng.

Hắn lắc đầu một cái, không nói không rằng chạy vụt đi như một cơn gió.

03.

Quần xì của hắn không cánh mà bay.

04.

QQ của công ty xuất hiện một avatar có vẻ quen quen, mặc dù ảnh đã bị làm mờ.

05.

Hắn tò mò hack vào profile người đó, phát hiện đối phương ở lầu 7.

06.

Rốt cục cũng thấy rõ: avatar ông này chính là hình quần xì của hắn.

Định vị đối phương ở lầu 7, mà lầu 7 chỉ có tổng tài, thư ký tổng tài, trợ lý của thư ký tổng tài...

Nghĩ đến trước giờ đã nhận được rất nhiều hậu đãi của công ty, phúc lợi cực phong phú, Cung Vũ bèn mắt nhắm mắt mở bấm report ảnh avatar kia đòi truy.

07.

Hôm nay thời tiết thật đẹp, nhưng chiếc quần xì thứ hai của hắn cũng đột nhiên biến mất.

Hắn đành phải bỏ ra chút thời gian đi mua quần mới.

Bước vào cửa hàng, hắn liếc mắt nhìn xung quanh, thuận tay bốc một chiếc quần lên, nhưng bị một cánh tay khác đè xuống.

“Cái này không phải 100% cotton, cũng không phải hàng hiệu, mặc ngủ chả thoải mái đâu.”

Cung Vũ tưởng nhân viên bán hàng, hắn thả tay rồi ngược mặt lên, chỉ nhìn thấy người trước mắt trông quen ơ là quen.

“Cái này đi, cực kỳ mát mẻ, có thể gỡ dây thắt dây tùy ý, cho người ta cảm giác rất nguyên thủy.”

Nếu như hỏi Cung Vũ, nhìn thấy một người đàn ông ăn diện đồ vest bảnh bao rút ra một cái quần lót cột dây, nói với hắn rằng đây là cực phẩm siêu quần xì ngàn vàng khó đổi, hắn sẽ cảm giác như thế nào? Cung Vũ chỉ có thể mỉm cười nhẹ.

Rồi quăng ngay thứ chướng mắt kia vào sọt rác.

Hôm nay, coi như hắn không thấy gì cả.

2. Chương 2

08.

Cách chính xác nhất để thoát khỏi gã thần kinh là gì?

Cung Vũ lặng lẽ thoa ít dầu xanh bên trong quần xì, còn ghim mấy cây kim nhỏ vào.

Thí dụ ông kia chỉ bị thần kinh chứ không phải biến thái... thì xin trời phù hộ tên biến thái này đi.

Thế rồi hắn bèn đi ngủ.

09.

Nghe nói tổng tài nghỉ làm.

Không rõ nguyên nhân.

10.

Cung Vũ lo lắng xem qua những mục quảng cáo tìm việc.

11.

Cung Vũ đại diện nhân viên công sở đến thăm tổng tài.

Cơ mà...

Tại sao hắn lại bị người ta kéo lên chiếc xe sang, bị mạnh mẽ nhét vào tay một bó hoa hồng bụi, bị xịt nước hoa lên người nồng nặc rồi đẩy vào phòng ngủ tổng tài?

Lẽ nào tổng tài không ở bệnh viện?

Cung Vũ hết sức chăm chú nhìn chòng chọc vào người đang nằm ngay đơ trên giường, thân thể anh ta được một ít ánh sáng dịu nhẹ hắt lên, gương mặt Cung Vũ nghiêm túc để ý sang những mảnh hoa hồng đỏ vùng vãi khắp chiếc giường lớn hình trái tim.

Hắn nhìn thấy rõ ràng, đôi môi thật mỏng của tổng tài mấp máy chậm chậm, vệt nước miếng bóng loáng còn chiếu chiếu trên cánh môi thịt hồng nhạt.

Cung Vũ nghĩ ngợi một lúc, lặng lẽ khom người —

Ụp bó hồng vào mặt tổng tài.

12.

Con người có khi nào luôn được thuận buồm xuôi gió đâu.

Cung Vũ bị tổng tài bắt lấy tay, lôi ục ục xuống giường, tuy đôi mắt đối phương chan chứa sự ảm nẫn chịu đựng, nhưng trên trán đã nổi đầy gân xanh.

Kế tiếp phải đóng phim tình cảm Mary Sue tổng tài bá đạo yêu phải ta các thứ sao?

Về mặt Cung Vũ khó hiểu, hắn đang ở tư thế từ trên cao nhìn xuống, môi hắn bất chợt cong lên, mặt ghé sát vào tổng tài, mũi khẽ động.

“Ách xì —!”

Người bên dưới bị bắn đầy nước miếng lên mặt.

Lúc bấy giờ, Cung Vũ có thể cảm nhận rõ ràng, người bị kẹp giữa hai chân mình đang dần trở nên nóng như lửa đốt, không có chút nào niềm nở.

Sau đó đối phương ngồi dậy, quay đầu, yên lặng đưa lưng về phía hắn, cầm lấy tờ khăn giấy lau mặt.

Bóng lưng trông rất thảm thương.

13.

Tổng tài bức hiếp hắn, bảo hắn sỉ nhục thân thể tổng tài, chà đạp tình cảm tổng tài, thành linh ném một bản thỏa thuận gọi là ‘hợp đồng bồi thường thực tế về việc tổn hại thân thể người khác’ cho hắn.

Cung Vũ điềm tĩnh như thường, không chút do dự mà — ký xuống hai chữ cho tổng tài.

14.

Hắn tìm cơ về nhà thu dọn đồ đạc.

3. Chương 3

15.

Sau đó hắn đi du lịch, một người.

16.

Phong cảnh rất đẹp, tâm trạng thật tốt, nhưng đáng tiếc...

Quần lót hắn phơi ngoài ban công hôm qua bây giờ đang ở đâu?

17.

Phương pháp hiệu quả nào có thể tìm ra quần lót thất lạc?

Có lẽ phải ra bể bơi lại thôi.

18.

Cung Vũ đeo phao vào, cực kỳ nghiêm túc làm ra các loại tư thế bơi tiêu chuẩn.

Nguyên nhân khiến hắn đột nhiên hú hồn là, tên tổng tài nào đó đã tắm rửa sạch sẽ, hơn nữa vô cùng tự nhiên cởi phăng quần bơi ra mò xuống bể.

19.

Cung Vũ dùng tốc độ ánh sáng vọt ra khỏi bể bơi, sau đó —

Tiện tay cầm luôn chiếc quần bơi sang sảnh kia.

20.

Chiếc quần bơi an vị trong thùng rác.

21.

Cung Vũ thương lượng với chú bảo vệ, đột nhập vào chỗ ở của tổng tài, ngay gian phòng cách vách.

...

Sau đó, hắn thật rối rắm nhìn chằm chằm vào khung video giám sát, buồng tắm phòng hắn đầy camera, dày đặc đến mức độ khủng bố, có thể quay toàn bộ mọi phương vị không góc chết.

Quần lót của hắn thì đang chễm chệ nằm trên giường lớn. Nhìn ra, hắn là tổng tài dùng làm gối.

4. Chương 4

22.

Nghi ngờ rằng quần lót của mình bị sử dụng với những mục đích khó nói, Cung Vũ mỗi một điều thuốc, gương mặt lạnh lùng đốt rụi hết thấy quần lót.

23.

Cung Vũ ngồi trong taxi, xe bỗng nhiên dừng lại.

Có một người ngồi ngay cạnh hắn.

“Chào cậu, Cung Vũ.”

24.

Mặt mày tổng tài rất nghiêm túc, thao thao bất tuyệt bày tỏ tình yêu vô bờ bến đối với Cung Vũ, còn vắn vẽ trách móc những hành vi vô nhân đạo lãnh khốc của hắn, làm người nghe bất giác rơi lệ, cực kỳ thương tâm.

Với điều kiện đừng để ý đến vị trí đang nhú lên một cách kỳ quái ở đũng quần của người kia.

Cung Vũ nghĩ ngợi một lúc, nói: “Tổng tài, quần lót của tôi cũng là tiền mới mua được, anh không nên ăn trộm, tôi chẳng có nhiều tiền.”

Tổng tài tỏ ra vô cùng giật mình, vạn phần kinh ngạc, ung dung đưa hắn một tờ chi phiếu, thuận tay kèm theo đồng dây nhợ.

“Tôi cảm thấy mấy cái này là những chiếc quần lót nam tính nhất, coi như tôi bồi thường.”

25.

Cung Vũ lại đắm chiêu suy nghĩ, hai chữ biến thái cuối cùng vẫn nuốt vào bụng.

Biến thái có tiền là biến thái dễ thương.

Vì thế hắn lấy mấy cái quần lót đầy dây nhợ cột trên cổ người kia.

“Thật ra, tôi lại cảm thấy như dây chuyền.”

26.

Tổng tài thực sự lấy quần lót làm dây chuyền!

Cung Vũ xấu hổ không bút nào tả xiết, lần nữa cật lực chạy trốn.

27.

Nhưng Cung Vũ cũng chẳng phải giàu có gì.

Thời điểm tiền chạm đáy ví, rốt cục hắn quyết định về nhà.

Kế tiếp, người mở cửa đón hắn chính là tổng tài đang mặc chiếc tạp dề đồ thảm mà mẹ hắn yêu thích nhất.

28.

Phương pháp mở cửa này chắc không đúng.

5. Chương 5

29.

Thế nhưng kẻ mở cửa là người kia, vì vậy hắn không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại.

30.

Không đợi hắn mở mắt, hai miếng thịt mềm mại ướt át bất thành linh chà lên cánh môi hắn, nóng hôi hổi, cọ muốn rách da.

Tổng tài hươu hươu cái muôi, “Được rồi, đừng âu yếm ngoài cửa, sẽ bị bố mẹ phát hiện.”

...

31.

Cung Vũ âm thầm nguyên rửa đối phương.

Tên nào đã nói với tổng tài rằng bố mẹ mình cũng là bố mẹ anh ta, kẻ nào bảo tổng tài rằng một người đang nhắm mắt tức là muốn được hôn hít.

Chỉ là hắn không dám đối mặt hiện thực mà thôi.

32.

Cung Vũ rơi vào trầm tư.

Làm sao có thể ngủ an ổn một giấc ngon lành mà không bị quấy rối bởi tên tổng tài nằm bên cạnh giả bộ ngủ nhưng hận không thể cắn nuốt cả người hắn đây?

33.

Bảo vệ trình tiết hay bảo vệ mặt mũi?

Cung Vũ suy nghĩ một chút, tay bèn nắm lấy chỗ đang cương cứng của người kia.

“Anh giở trò lưu manh là không đúng.”

34.

“Không lấy kết hôn làm mục đích yêu đương mới chính là giở trò lưu manh, anh không phải thế.”

Người kia nắm ngược lại chỗ đó của Cung Vũ đầy chân thành.

35.

...

Anh này...

Lẽ nào...

Là thật lòng?

Chẳng phải chỉ là một gã biến thái cuồng quần lót thôi sao?

Đột nhiên Cung Vũ không giải thích nổi sự biến động chỉ số thông minh của mình, hắn nhìn chăm chú vào thứ đang nắm chặt trong tay.

“... Tôi mệt rồi.”

Hắn vô cùng dứt khoát thả hai tay ra, xốc chăn trùm kín người lại, nhắm mắt giả vờ ngủ thiếp đi.

6. Chương 6

36.

Hắn cứ ngỡ đời mình gặp phải một tên biến thái, cũng có gì đó thú vị.

Ấy thế mà tên biến thái này lại yêu hắn thật lòng.

Nên làm gì, mới khiến đối phương không chôn mặt trên lưng mình – há miệng hỗn hển tự thắm đây?

Vả lại... tại sao tên này còn live stream cảnh tuốt lươn ngay bên tai mình?

Hắn chỉ muốn một giấc ngủ yên ổn thôi mà.

Một tim.

37.

“Tay nghề Tiểu Trần không tệ con ạ!”

Đây là lời khen từ mẹ của hắn.

“Tiểu Trần khá ổn trọng, có thể kết hôn”

Đây là lời khen từ bố của hắn.

“... Con xin hai vị.”

Đây là con tim rướm máu đang lên tiếng. Kết quả, người kia sôi sục khí thế bưng chậu nước quỳ xuống rửa chân cho Cung Vũ, hắn giãy dụa một cách bất lực.

Đối phương chẳng quan tâm, cười toe toét ghì chặt hai chân hắn, “Rửa chân ngủ sẽ ngon hơn đây.”

38.

Đèn ngủ đầu giường hắt ánh sáng dịu nhạt lên cái đầu đang hạ thấp của người kia, còn thấy được cả một quầng sáng.

Cung Vũ trợn mắt, hắn chỉ cảm giác, tổng tài đột nhiên biến thành một thiên thần vô hại.

Nếu đầu anh ta không thấp như vậy...

Cung Vũ lặng lẽ vung chân, đập văng anh tổng tài không biết xấu hổ đang chảy nước miếng dán vào chân hắn mà phát mộng xuân.

Đối phương oán giận liếc hắn một cái, ánh mắt tràn ngập mong chờ, với những lời nói chưa kịp thốt ra.

Bất thành linh hắn quay phắt đi, cuộn chặt người vào bên trong tấm chăn.

Thế giới thật đáng sợ.

Hắn cần cố gắng ngủ một giấc, quên đi tất cả những thứ này.

39.

Cung Vũ quay đầu.

Hắn ngủ chập chờn, trước mắt là một vùng tăm tối, hình như có vật thể nào đó từ từ trượt vào trong lòng hắn, hơi thở nóng rực phả lên mặt.

Hắn trừng mắt, chỉ nhìn thấy người bên cạnh đang có hành động lạ, cổ họng phát ra giọng rên khổ sở.

Hắn vươn tay bật đèn ngủ, lạch cạch một tiếng, đèn sáng lên.

Ánh đèn mờ nhạt chiếu vào gương mặt ướt đầm mồ hôi của đối phương.

Người kia có vẻ rất giật mình, miệng mồm kinh ngạc há hốc, nhả ra một mảnh vải màu xanh vốn vừa được ngậm chặt.

40.

Mảnh vải màu xanh...

Chẳng phải là chiếc quần lót chưa giặt hôm nay của mình sao?

41.

“Ngoại trừ ăn cắp quần lót, anh còn làm được gì nữa không?”

Cung Vũ hết sức đau thương nhìn chiếc quần yêu thích nhất của mình, hắn sực nhớ trị giá của nó đến tận 20 đô.

Ôi, tim quá đau.

“... Anh còn biết làm ấm giường.”

Người kia thành khẩn nằm sấp xuống, vênh cái mông cao lên, soạt một tiếng, quần đã được lột ra hết.

Có ai mau đến cứu hắn! Mất mùa rồi!

42.

Để tránh cho bố mẹ đoán ra những lĩnh vực khó giải thích, Cung Vũ tự đóng gói mình phi về nhà. (* Hở rây ảnh ở nhà bố mẹ)

Bờ vai mệt mỏi thả lỏng ra, hần dùng chìa khóa mở cửa.

Sau đó...

Phía bên kia cánh cửa xuất hiện một tổng tài.

7. Chương 7

43.

Tổng tài vận dụng hết tài trí tiền của, mua một căn hộ sát bên nhà hần, sau đó thuê người đập bể bức tường, cải tạo một chút thiết kế của 2 căn nhà.

Hần vô cùng đau khổ nhìn căn nhà mình từng nhịn ăn nhịn mặc mới để dành tiền mua được.

Nên làm gì đây?

44.

Hần phập phập phập tổng tài.

Đậu má, thiếu mất một chữ, hần phập phập phập đánh tổng tài.

45.

Bản tin được ghim trên diễn đàn nội bộ công ty, thuộc hạ của tôi phập phập phập tôi, tôi có nên gửi invite bắt hần chịu trách nhiệm không, khiến cho tất cả mọi người tự động làm về mặt “mày hiểu rồi đó” đối với hần.

46.

Tháng sáu tuyết rơi.

Hần chỉ mới đánh mà thôi, không hề làm chuyện gì “ba chấm” với tổng tài.

Thiên đạo thật bất công.

47.

Haha, nghe nói tác giả sẽ kết thúc câu chuyện si hần không chút nhân tính này trong vòng 5000 chữ, Cung Vũ nghĩ, trình tiết của mình vậy là có thể an toàn rồi.

48.

Nhưng hoàn toàn vô dụng.

Tỉnh dậy sau giấc ngủ, nhìn gương mặt say sưa của anh tổng tài đang phóng đăng lộ chim treo nguyên người trên trần nhà, toàn thân hần đều mệt mỏi.

Đúng, tổng tài chỉ muốn người Cung Vũ nhìn thấy đầu tiên khi tỉnh giấc chính là tổng tài.

Bồm bộp một tiếng, tổng tài ung dung kéo sợi dây thừng, với một tư thế hết sức tao nhã, tổng tài rớt xuống giường hần.

“Chào buổi sáng, cục cưng của anh.”

49.

Làm cách nào để ngăn cản một tổng tài luôn nào động tìm cách xoạt cảm giác tồn tại bên cạnh mình đây?

Cung Vũ lặng lẽ thở dài một hơi.

Hắn đẩy ra bàn tay người kia đang lau chùi con chim của hắn, bình tĩnh nắm lấy gương mặt si hán đến méo mó của tổng tài, tay kia thì thông thả kéo phệcmotuya lên.

Từ sau khi mọi người biết chuyện, tất cả đều dồn sang đi nhà cầu nữ.

8. Chương 8

50.

“Cục cưng A Vũ, em thấy lúc nào thì nên kết hôn đây?”

Cung Vũ nhéo nhéo mũi, “Chỉ cần đối tượng kết hôn không phải là anh.”

Tổng tài xuýt xoa lắc lắc đầu, “Cục cưng em đừng thử lòng anh, để tránh cho em sau này quất ngựa truy phong, nhất định anh phải cưới em sớm thật sớm.”

Ha ha.

Quất ngựa cái đìn ***.

Cung Vũ đột ngột bị người kia ôm cứng ngắt, hắn mắc kẹt trong lồng ngực tổng tài, móng còn bị véo mạnh mấy cái.

“... Anh cảm thấy thật hạnh phúc.”

Cung Vũ chỉ có thể cố sức giãy dụa, đưa nhũ hoa mình tránh khỏi cái miệng tổng tài đang gặm cắn mút liếm thật thô bạo.

51.

Chấp nhận hay không chấp nhận, đúng là vấn đề nan giải.

Giá như không có cái gọi là say rượu mất lý trí.

Cung Vũ bưng mặt khịt khà khịt khịt.

Đột nhiên hắn phát hiện, bình thường tổng tài vẫn luôn là người giữ hình tượng.

Đêm qua công ty có tiệc, hắn nghĩ chỉ cần mình không uống rượu là ổn.

Kết quả, một nhọc muốn dứt hơi vác thanh niên say xỉn về nhà mình, dùng một cái còn bị thanh niên say xỉn đè xuống giường “ăn”.

“Cục cưng, em khóc cái gì? Là móng anh đau chứ móng em có đau đâu?”

Tổng tài cắn răng nhin đau, thật dịu dàng cẩn thận ôm lấy hắn.

— Nhưng là chim hắn đau!

52.

“A a a, thả tôi ra! Đừng đừng mút chỗ đó!”

“Hức —!”

“Nhẹ chút! Nhẹ chút! Anh nặng quá!”

“Ồi ối... đừng có hút mà, đừng, chậm chậm...”

...

Sắc mặt Cung Vũ tái xanh, đập mạnh cánh cửa, chỉ thấy tổng tài giật mình sợ hãi đang vuốt chim nhìn hắn.

Tiến lên vài bước, thỉnh thoảng nhìn thấy di động của tổng tài đang phát video quay lại “trận chiến” của hai người hôm qua.

Hắn lẳng lặng thả chiếc iphone đáng thương xuống đất, rồi đập lia lịa lên nó.

— Chim, tao báo thù cho mày.

53.

Cung Vũ cảm thấy sai sai.

Hắn chưa hề có ý định tống tổng tài vào tù, quả thực có lỗi với tiết tháo của mình, cả với chủ nghĩa xã hội.

Nhưng mà... chắc tống vào tù cũng vô dụng.

Hắn không thể báo với người ta rằng anh tổng tài làm đau chim hắn, cảm giác như quấy rối tình dục ban ngày ban mặt.

“Cục cưng, chủ tịch Mao nói rồi, không lấy kết hôn làm mục đích yêu đương chính là sở khanh, vì vậy...”

Cung Vũ ưu thương nhìn vách tường đá hoa cương bóng loáng phản chiếu ra cái hộp đựng nhẫn được giấu sau lưng tổng tài.

“Nếu anh không ăn cắp quần lót của em nữa...”

“Đương nhiên!”

Đối phương xỏ nhẫn vàng vào ngón tay Cung Vũ như chặt đinh chém sắt, đặc ý huơ huơ ngón tay ấy trước mặt, rồi quay ảnh gif tải lên làm avatar QQ.

...

Vì sao hắn lại có cảm giác đau trứng đây?

54.

Khi Cung Vũ thực sự bước vào sảnh đường hôn lễ, có lẽ hắn vẫn còn mơ màng như đang trong mộng.

Lúc hắn và tổng tài ngủ với nhau trên giường, thì bất ngờ bị bố mẹ bắt gặp.

Tuy rằng họ chỉ ngủ chay, nhưng cảnh tượng tổng tài đè lên người hắn thở hổn hển hôn hít khắp cơ thể hắn, thấy thế nào cũng chẳng phải là ngủ chay.

Sau đó tổng tài bị đá xuống giường, bị cắt đứt chân chó, bị mắng nhiếc, tổng tài phải quỳ ngoài cửa giữa trời mưa, rồi tổng tài ngất xỉu...

Đột ngột...

Dù quan hệ giữa bọn họ cũng là hơi manh nha, nhưng tại sao cứ phải đột ngột kết hôn?

“Tiểu Vũ, bố mẹ có lỗi với con, lúc trước dẫn hắn vào nhà, thế nhưng người ta biết sai rồi, con đừng trách hắn, hắn đối xử với con tốt như vậy, còn một mục đòi chịu trách nhiệm.”

Đây là lời nói tràn ngập chua xót, với đôi mắt ngấn lệ của mẹ.

“Cái thứ không có tiến bộ, may mà biết ý thức trách nhiệm. Tiểu Vũ đừng sợ, bố sẽ mãi mãi đứng về phía con!”

Đây là lời nói hùng hùng hổ hổ từ bố hắn sau khi cho tổng tài đang cười ngốc một cái bạt tai.

Tổng tài cười thành ngu ngốc hoàn toàn không có gì để nói.

Cung Vũ đau lòng suy nghĩ, chắc chỉ có mục sư là người duy nhất hỏi hắn có nguyện ý ở bên tổng tài không?

55.

Mục sư: “Cha tuyên bố, Cung Vũ và Trần Thủ từ này đã trở thành chồng chồng, trong hai người không ai được từ chối hoặc giải trừ hôn ước, ai vi phạm sẽ chết.”

Cung Vũ lặng người nhìn mục sư và tổng tài đá lông nheo với nhau làm chuyện mờ ám.

56.

“Tôi chấp nhận.”

—!!!!!!

Toàn thân Cung Vũ ướt đầm mồ hôi giăng co, tuy sức lực của hắn bạo phát ra là không tưởng tượng nổi, nhưng vẫn bị người kia ghì chặt vững vàng trong lồng ngực.

Hắn thở gấp gấp, cả người run bật.

Vừa nhớ đến giấc mơ đáng sợ, hắn không nhận được vươn tay sờ mó đối phương.

Thật rắn chắc.

Hắn thở hắt ra nhẹ nhõm, tay cũng lỏng đi, lại vô tình chạm trúng vào một vị trí nhô lên.

... Vị trí nhô lên?

Cung Vũ sợ đến mức suýt khóc, liều mạng mò vào quần người kia, mới phát hiện, hóa ra là “lão nhị” của đối phương.

“Ư ư, cục cưng đánh lên anh?”

Không không không, hiểu lầm rồi!

Cung Vũ bắt lực phản ứng, cố gắng tránh thoát hành động gỡ bỏ quần áo của đại tổng tài lưu manh đang cười thâm kia.

Sau đó vẫn ngàn năm như một, hắn chịu thua, đau đớn dâng “cậu Cung Vũ nhỏ” nộp cho tên lưu manh.

Cung Vũ thút tha thút thít chôn mặt vào ngực tổng tài, bị trêu ghẹo riết hắn đã không còn sức lực.

“Chẳng hổ là cục cưng của anh, lúc khóc cũng xinh đẹp đến thế.”

Tổng tài nhéo mũi hắn, dùng sức ngắt một lúc, rồi chép miệng nói: “Anh nên nghĩ cách sinh cho em một đứa con.”

Cung Vũ hoảng hồn lắc đầu lia lịa, nhục như nước mất nhà tan, bẹp bẹp hôn lên tổng tài, đôi mắt còn rưng rưng giọt lệ, khóe mi hồng hồng, mê người đến mức khiến tổng tài gằm gừ lại nhào đến.

— END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tao-lang-tien-tong-tai-truy-phu-ky>